

Deto-oeftien-
meester Gert Gilissen (links) in de dug-out met naast zich rouwne in de persoon van Geert Schipper.

Deto met Gert Gilissen op weg naar periodetitel

Lans Groot: „Bij ons niet alles in teken prestatie”

(door Gert Lammerink)

ENSCHED/ALMELO – Het begon op een regenachtige sdagavond in november. Voor het eerst stond de in deze eek nagevoeg onbekende Gert Gilissen als trainer voor de ectie van Deto. Een gok? „Natuurlijk”, vindt Hans Groot, nvoerder en libero van de Vriezenveense eerste klasser. „We hadden een gesprek met hem gehad. Daaruit was ons gebleken dat issen qua niveau en intelligentie goed zat. Hij had gestudeerd. Nu zegt niet alles, maar hij was in staat zijn mening te beargumenteren en kwam ijk en sportaan over. Hij had echter sinds drie jaar geen club getrand. t was de gok, maar het is goed uitgepakt”.

Deto speelt morgen thuis in het topduel met Dovo in principe met herzeide elftal, dat afgelopen zaterdag was geformeerd voor de (afgeleide) wedstrijd tegen Owios. Bij de Vriezenveense ploeg is Freek Becher in zoverre hersteld van z'n hakopertie, dat hij als wijschepers op de bank kan plaatsnemen. De opstelling: Mulder; Rosink, Groot, Kamp, Ekkel; Welcmg, Wiltsank, Schepers; Zelle, Polko en Letbeoer.

tijdsbesteding. Toch vraag ik me wel eens af waar nu precies mijn mogelijkheden hadden gelegen. Als ik de mentaliteit had gehad van bijvoorbeeld Dick Rosink, ja... Maar als we een dunnloop hadden en ik baalde ervan dan stapte ik van het veld. Ik train momenteel oel jéugd en als er een speler tussen zit die hetzelfde filkt als ik, dan sta ik er zo een paar weken naast. Maar als de trainer mij er een keer naar zet dan pik ik dat niet. Zo ben ik in eenmaal”.

Toch is Hans Groot voor Deto wekelijks van grote waarde. Even als andere routiniers als Freek Becher en Henk Schepers met alle vanwege zijn speltechnische in bring, maar ook vanwege zijn in vloed op jongere spelers. Gilissen doet mede daarop, als hij praat over de mixture van routine en getelgheid, de berisheid binnen de spelergroep om het voor elkaar te doen, de vlotte inpassing van jonge nieuwkomers. „Spelers die jaren meelopen”, aldus Groot, „zien bepaalde dingen niet even verdr. We kunnen dan tijdens de wedstrijd ingrijpen, als de trainer en de jonge spelers dat accepteren. En dat doen ze”.

Sinds de regenachtige dinsdagavond in november heeft Deto niet meer verloren. Wat zich in de maanden daarvoor heeft aangespeeld, daar heeft de ploeg een dikke streep onder gezet. „Het kikt”, met de nieuwe trainer. „Maar als ik in het begin drie keer had verloren”, weet Gilissen, „was het misschien heel anders uitgepakt. Dat mek ik niet uit het oog verliezen. Het resultaat is zwaar bepalend. Misschien wel te zwaar”.

Deto is getukking een ploeg die niet negatief kan spelen. Wanneer we met z'n allen voor het hoek gaan staan kan je er verget op innenmen dat we verliezen. Er zijn bij ons te veel mensen die een drang naar de goal hebben. De ploeg kan daardoor alleen maar in voorwaartse richting spelen. Het heeft met de mentaliteit te maken, vindt Groot. „Deto zal altijd blijven voetballen. De beuk erin gooien? Dat kunnen we niet”.

Toch wil de stevige libero van de Vriezenveense ploeg dat met allemaal als louter positieve punten beschouwen. De periode-titel, dat ziehij wel zitten (drie punten uit de komende thuiswedstrijden tegen Dovo, zaterdag en AVV, dinsdag zijn voldoende). Maar of er meer zit? „Ik reken daar niet echt op”, bekenkt hij in alle eerlijkheid. „Door veel blessures voetballen we nu

duidelijk minder, maar toch blijven we winnen. Wanneer iedereen fit is bevoeren we zondmeer tot de titelkansidaten. Maar of we echt kampioen worden... Wat Deto mist is dat rücksichtslose Een ploeg als IJsselmeervogels speelt fysiek sterker, professioneler. De organisatie rommeens is bij ons goed, maar bij de Vogels nog beter. Daar staat alles in het teken van de prestatie. Ik denk dat die ploeg mede daarom steeds met veel kampioen wordt en wij steeds niet niet”.

instelling een beetje tekortand is voor die van Deto. Op basis van zijn traptechniek, overzicht en uitsluiting is Hans Groot omstendigher een van de betere vrije voetballers uit het zaterdagvoetbal. Maar evengoed weet hij dat hij niet het onderste uit de kan haalt. Oor speelde hij voor Heracles, maar toen Hamie Hollink een keer zei dat hij er beter mee kon stoppen, omdat hij er gezien zijn zwakke mentaliteit toch niet zou komen zal hij: „Trainer, u hebt volkomen gelijk”.

Eigenlijk is Hans Groot ook van mening dat er bij Deto, evenals bij ACV en IJsselmeervogels, best drie keer per week getraind zou mogen worden. „Als je in de top van het zaterdagvoetbal wilt meedraaien is twee keer eigenlijk te weinig. Maar voor mezelf vind ik het eenlijk voor meer dan genoeg”. Waar mee hij tevens ranggeeft dat zijn

Trecht ook merkt Gilissen op dat Deto bij mag zijn met de tekortkomingen van Groot („want anders speelde hij niet bij Deto”). „Maar als ik in het begin drie keer had verloren”, weet Gilissen, „was het misschien heel anders uitgepakt. Dat mek ik niet uit het oog verliezen. Het resultaat is zwaar bepalend. Misschien wel te zwaar”.

Dovo en hij was ongeveer wat er te koop was in de eerste klasse. „Maar omdat er toen twee, en nu drie eerste klassen zijn”, aldus de oefenmeester (31), „is er wel iets veranderd. Per afdeling zijn er vijf clubs die voetballen, de rest moet liet voornamelijk van rust hebben”. De aanvoerder (30) vult aan: „Het niveau is er daardoor minder op geworden. Het betekent dat we het gemakkelijk hebben gekregen tegen Tegen ACV en IJsselmeervogels spelen we goed, met clubs als DVV hebben we veel moeite. Ik denk dat het een kwestie van motivatie is”.

Deto moet het hebben van het „echte” voetbal. „Het is een groep”, aldus Gilissen, „die de zweep niet verdraagt, maar gebaat is bij een lektere steer. De spelers hebben er veel voor over, maar het plezier en de bal moeten centraal

spelergroep van Deto wordt ehalftingen vaak omschre- is „lastig”. Veel routiniers, ken heeft een eigen mening en ; trant na de wedstrijdbe- ing vraagt wie er nog op- of erkingen heeft schrijven er instens af vingers de lichte n. Moeslijk voor een trainer? niveau is er daardoor minder op geworden. Het betekent dat we rechter ook om hoest benaah- gen brengt. En, wie ben ik kom ken dat mijn mening de enig is? Ik hak de knoop door, dat te logisch. Maar ik vind ook ; het moet aandruren met s, supporters en bestuuste- i, discusse te gaan”.

h was Gilissen niet echt een ide eend in die dijn. In de tijd i nog in Wageningen woonde ij regelmatig wezen kijken bij als GVVV, Bennekom en